

Излъганата Марийка.

(Пъе се изъ пжтя — на връщане отъ нива).

136.

Като маршъ

Марийка дари тъчеше,
Тъче Марийка и плаче.
Буля калина думаше:
— „Мълчи, калино, не плачи!
Дали ти нишки сбъркани,
Дали ти кросно превито,
Или ти й бърдо пребито?“
Марийка дума буля си:
— „Да кажа, да те не лъжа,
Мене май мама сгодила
За сливения войвода.
Войвода хаберъ провожда:
'Ко се Марийка не вѣрва,
Да ми не зема мѣната
Три юза гривни на ржце
И деветъ юза жълтици.
Мене ме овчаръ излъга
За една хурка писана.“